

Lolland-Falsters Stift. Fra Kallundborg er senere gennem Byens Rigsdagsmand (Allgaard) indkommet et lignende Andragende fra 4, og mig er tilhændekommet, efterat jeg havde indbragt dette Forslag, lignende fra 11. Det er altsaa idethede fra 138 af de nævnte Mænd, at dette Andragende er indkommet. Naar der nu bliver Spørgsmaal om, hvad man kan gjøre for disse Mænd, saa maa Opmærksomheden vendes til § 9 i Loven af 11te Marts 1851 om Soldvæsenets Lønning. Den bestemmer nemlig, at de ikke pensionsberettigede Bestillingsmænd, som afskediges i Anledning af denne Lov, tilstaaes, naar de have været ansatte i 10 Aar eller derover i Sold- og Consumtionsvæsenets eller anden Stats tjeneste, en livsvarig Understøttelse af Finansministeriets Understøttelseskasse efter de for disse Understøttelser hidtil gjældende Regler, indtil 100 Rdd., og hvor Omstændighederne tale derfor indtil 150 Rdd. aarligt. Ifølge denne Bestemmelse er Antallet paa dem, der ere tilstaaede denne Understøttelse, 205. Af disse 205 ere 163 afgaaede med 100 Rdd. og 42 med 150 Rdd.; og af disse 205 have Petitionairerne sagt mig, at 11 ere bortdøde, saa at der nu ikke er fuldt 200 tilbage. Mit Forslag gaaer nu ud paa at tilstaae dem, isædetfor 100 og 150 Rdd., 150 Rdd. til 200 Rdd., altsaa en Forøgelse af 50 Rdd. for enhver af dem, hvilket idethede vil beløbe sig mellem 9000 og 10000 Rdd. Denne Sum er jo vistnok i og for sig ikke ringe, men i Forhold til de mange Familier, der skulle nyde godt deraf og hvis Stilling — det er jeg overbevist om — virkelig udfordrer, at en saadan Hjælp tilstaaes dem, i Forhold hertil troer jeg dog ikke, at Summen kan anses for at være saa betydelig, at den skulde kunne lægge nogen Hindring i veien for mit Forslag. Da vedkommende Petitionairer henvendte sig til mig om at fremlægge deres Forslag og at gjøre det til mit, hvilket formodentlig var foranlediget af, at jeg paa forrige Rigsdag, da denne Lov var under Forhandling, tilstgemed enkelte andre Medlemmer af Thinget stillede det Forslag, at 100 Rdd. skulde være 200 Rdd. og 150 Rdd. 250 Rdd., da de henvendte sig til mig derom, maatte jeg naturligvis forelægge mig det

Spørgsmaal, hvorvidt jeg troede, at det vilde kunne føre til Noget, at stille et saadant Forslag, og jeg kom da til den Overbevielse, at det dog muligt vilde kunne gaae igennem, idet jeg saae, at mit Forslag paa forrige Rigsdag om at forhøje 100 Rdd. til 200 Rdd. og 150 Rdd. til 250 Rdd. blev forkastet med kun 43 Stemmer mod 36, altsaa kun med en Majoritet af 7 Stemmer. Da Meningerne vare saa lige omtrent om en saadan Forhøielse, troede jeg at kunne have Haab om at kunne sætte det Halve heraf igennem ved et nyt Forslag; det er nemlig kun det Halve, jeg ønsker at saae Summen forhøjet til, af hvad jeg dengang foreslog. En anden Betænkelse kunde antages at stille sig i veien, som ogsaa stod mig klart for Die, nemlig at det vist ikke er heldigt at forandre saa nylig udfomne Love; men der gives jo ingen Regel uden Undtagelse, og jeg troer at have Beviis for, at et saadant Hensyn i dette Tilfælde ikke vil være en tilstrækkelig Grund for Folkethinget til at modsætte sig dette Forslag, da det tidligere flere Gange er gaaet ind paa saadanne forskellige Lempelser. Jeg skal blot nævne, at vi have vedtaget en Lov, som forandrede en Paragraph i Valgloven, og senere en Lov, som forandrede en Paragraph i Værnepligtsloven, og vi have netop for Diebliffet foreliggende for os et Forslag fra Indenrigsministeren, der gaaer ud paa en Forandring i den nylig vedtagne Lov om Creditforeninger og Laanekasser. Jeg troer derfor at kunne haabe, at naar Forandringen ikke gaaer ud paa noget med Hensyn til Lovens Princip eller dens Anordning i det Hele væsentligt Punkt, men blot angaaer et enkelt specielt i Forhold til Loven mindre væsentligt Punkt, der dog i andre Henseender ikke kan kaldes uvæsentligt, at da Thinget vil gaae ind paa mit Forslag. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at dette mit Forslag maa nyde Fremme.

Ostermann: Jeg skal tillade mig med et Par korte Uttringer at understøtte dette Forslag. Jeg har nemlig i min Hjemstavn havt Leilighed til at see, i hvilken hjælpeløs Forsatning flere af disse Mænd ere komne, som i tidligere Dage ere gaaede over fra andre Livsstillinger i den Tanke, at skaffe sig et sorg-